

26 (181). ԹՈՒՐ-ԿԵՄԱԿԻՆ

Օր մե, Յոհան Օձնեցին պատարագի վախտ կօրնե ու վըր սեղ-
նին կը դնե արարներու Ալի խալիֆի թուր: Էդ թուր էրկնից չիջած
կէղնի, կովի վախտ կը ճեվա¹ կը հասնի զարկե, կը մեռցու զդուշ-
ման: Ալին ըզրա զորութենով շատերուն կը շոքըցու, ժամանակ մե
չետե՝ կը բերե կիտա Յովան Օձնեցուն, ըզի լե կիտա թագավորին²,
թագավոր դուզե թալե ծով, օր ուր մեռնելուց չետե ուր իրեք տղեկ-
ներու մեջ խոովութեն շընկնա: Մեծ ու միջնեկ տղեկներ կը խաբին
զթագավոր, շը թալին, մինակ պղտիկ տղեն կը տանե թալե ծով,
օր կը թալե՝ ծով կը խառվի չիրար, կէռա, չետե կամաց-կամաց
գիջնա, կը հանդարտի:

¹ Երկարել (Մ. Բ.):

² Պատմողը՝ հուրա բողնուտ գյուղացի Ռաջոն, շասաց ո՞ր թագավորին կամ
ո՞ր ծովը (Մ. Բ.):

